

киной – М.: Аудит, Коммунальное хозяйство городов ЮНИТИ, 1998. – 279 с.

9. Лігоненко Л. О. Антикризисное управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій: монографія / Л. О. Лігоненко – К.: Київськ. нац. торг. – екон. ун-т, 2001. – 580 с.

10. Мескон М. Х., Альберт, Хедоури Ф. Основы менеджмента. Пер. с англ. – М.: Дело, 1992. – 702 с.

11. Пушкарь А. И. Антикризисное управление: модели, стратегии, механизмы / А. И. Пушкарь, А. Н. Тридед, А. Л. Колос. – Харьков: ООО «Модель Вселенной», 2001. – 452 с.

12. Keller R. Unternehmenssanierung: aussergerichtliche Sanierung und gerichtliche Sanierung. – Berlin: Verl. Neue Wirtschafts-Briefe, 1999. – 271 p.

ІНФОРМАЦІЙНА БАЗА АНАЛІЗУ ПОКАЗНИКІВ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВ ЗА НАЦІОНАЛЬНИМИ ТА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

INFORMATION DATABASE ANALYSIS FINANCIAL RATIO ON A NATIONAL AND INTERNATIONAL FINANCIAL REPORTING STANDARDS

У статті визначено роль обліково-аналітичного забезпечення прийняття фінансових рішень на підприємстві, виявлена залежність між якістю інформації, що характеризує фінансовий стан підприємства, та ефективністю управління поточною та перспективною діяльністю суб'єктів господарювання. Проаналізовано основні елементи інформаційної бази аналізу показників фінансового стану та визначено ключові відмінності між національними та міжнародними стандартами фінансової звітності. Виявлено закономірності використання МСФЗ в економіці країн світу та доведена необхідність гармонізації стандартів для імплементації у вітчизняну господарську практику з метою пристосування до розвитку сучасного господарства в умовах поширення інтеграційних процесів та забезпечення гнучкості управлінських рішень на основі аналізу показників фінансового стану за міжнародними стандартами фінансової звітності.

Ключові слова: облікова інформація, фінансова звітність, фінансовий стан, міжнародні стандарти фінансової звітності, обліково-аналітичне забезпечення.

В статье определена роль учетно-аналитического обеспечения принятия финансовых решений на предприятии, выявлена зависимость между качеством информации, характеризующей финансовое состояние предприятия, и эффективностью управления текущей и перспективной деятельностью предпринимателей. Проанализированы основные элементы информационной базы анализа показателей финансового состояния и определены ключевые различия между национальными и международными стандартами финан-

совой отчетности. Выявлены закономерности использования МСФО в экономике стран мира и доказана необходимость гармонизации стандартов для имплементации их в отечественную хозяйственную практику с целью приспособления к развитию современного хозяйства в условиях распространения интеграционных процессов и обеспечения гибкости управленческих решений на основе анализа показателей финансового состояния по МСФО.

Ключевые слова: учетная информация, финансовая отчетность, финансовое состояние, международные стандарты финансовой отчетности, учетно-аналитическое обеспечение.

The article defines the role of accounting and analytical support for making financial decisions at the enterprise, reveals the relationship between the quality of information that characterizes the financial condition of the enterprise and the effectiveness of managing current and prospective businesses. The main elements of the information base for the analysis of financial indicators are analyzed and key differences between national and international financial reporting standards are determined. The patterns of using IFRS in the economies of the countries of the world are revealed and the necessity of harmonizing the standards for their implementation into domestic economic practice with the aim of adapting to the development of modern economy in the context of the spread of integration processes and providing flexibility of management decisions on the basis of the analysis of financial indicators under IFRS is proved.

Key words: accounting information, financial reporting, financial condition, international financial reporting standards, accounting and analytical support.

УДК 006.034:657

Торшин Є.О.

аспірант

Університет державної податкової служби України

Постановка проблеми. Адаптація вітчизняних підприємств до постійних змін економічної ситуації в країні під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів визначає його здатність до виживання, стабільного розвитку та гнучкості відповідно до кон'юнктури ринку і прямо залежать від їх фінан-

сового стану та ефективності господарювання, що визначається в короткостроковій перспективі наявністю фінансового результату – прибутку та позитивного грошового потоку, а в довгостроковій – збільшенням вартості бізнесу. Діагностика фінансового стану є основою управлінських

рішень економіко-організаційного, техніко-технологічного та фінансового характеру, якість яких підвищується за умов їх генерування та прийняття на основі інформації про реальне фінансово-господарське положення підприємства з урахуванням перспектив діяльності. У таких умовах оцінка фінансового стану, що має яскраво виражений цільовий характер, покликана не лише формувати інформаційне середовище підтримки менеджерського рішення, а й визначає засоби, важелі та інструменти її впливу на фінансові параметри функціонування підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питаннями розробки методології та методики дослідження фінансового стану підприємства в розрізі використання різних інформаційних баз дослідження присвятили свої праці наступні вітчизняні вчені: О. Андрощук, О. Бродська, О. Михайлик, Д. Сушко, О. Кіндрат, Я. Шеверя та інші. У зарубіжній науці це питання якісно розкрито у працях Ю. Брігхема, Р. Брейлі, Л. Бурмістрової, А. Володіна, Л. Гапенські, А.А. Канке, С. Майерс та інших.

Постановка завдання. Враховуючи високу якість наявних наукових розробок вітчизняних і зарубіжних учених у сфері дослідження інформаційної бази аналізу показників фінансового стану за національними і міжнародними стандартами фінансової звітності, динамічність обліково-аналітичного забезпечення потребує постійного оновлення та коригування у відповідності до умов розвитку економіки загалом і суб'єктів господарювання, зокрема.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Ефективність управлінських рішень та їх відповідність реальному фінансовому стану підприємств залежить від своєчасності та швидкості отримання інформації, що можливо за умови організації достовірного обліку, аналізу і контролю діяльності суб'єктів господарювання. На даний час система обліку на вітчизняних підприємствах цієї вимозі в повній мірі не відповідає, що призводить до того, що фінансовий аналіз базується на даних тільки минулих періодів (на заході його називають «посмертним»), що призводить до певних труднощів у прийнятті поточних і стратегічних рішень.

Забезпечити своєчасне надходження необхідної інформації для проведення якісного фінансового аналізу може зближення обліку за національними та міжнародними стандартами і обробка інформації в режимі реального часу. Єдина інформаційна база даних дозволить робити своєчасні висновки про роботу підприємства, оцінювати його фінансовий стан, а аналіз внутрішніх даних забезпечує оперативне управління грошовим оборотом суб'єкта господарювання з урахуванням усіх факторів, що мають вплив на його розвиток.

Система інформаційного забезпечення оцінки фінансового стану підприємств в Україні ще досить

недосконала, що пов'язано з тим, що облікова інформація не завжди однорідна, досить часто змінюються методики розрахунку даних звітності, існує обмеженість доступу до вихідної інформації, а створення додаткових джерел інформації вимагає великих фінансових витрат та призводить до втрати часу, необхідного для її освоєння.

Важливу роль у розширенні інформаційної бази оцінки фінансового стану відіграє інформація, яка відображає стан підприємств різних видів економічної діяльності: дані, що публікуються галузевими міністерствами, статистична інформація в розрізі видів економічної діяльності, дані спеціалізованих аналітичних агентств. У інформаційній базі слід виділяти такі елементи [2, с. 92-93]:

- відомості регулятивно-правового характеру, що носять обов'язковий для виконання характер і включають у себе закони, постанови, укази, що визначають правову основу діяльності підприємства (норми правового характеру і інші законодавчі акти);
- відомості нормативно-довідкового характеру, до яких належать нормативні документи державних органів та міжнародних організацій;
- дані системи бухгалтерського обліку (реєстри бухгалтерського обліку і внутрішня звітність, первинні облікові документи, фінансова звітність);
- статистичні дані, які включають загально-економічну (офіційна статистика, що має загально-економічну спрямованість), фінансову статистику, а також – внутрішню статистику (статистичні дані по підприємству за основними показниками);
- несистемні дані, не уніфіковані жорстко за складом, структурою, оновлюваністю, які не є обов'язковими: внутрішні оперативні дані (обмін інформацією між підрозділами організації), відомості з зовнішніх джерел (публікації в засобах масової інформації, неофіційні дані тощо).

Згідно з принципами бухгалтерського обліку в Україні та відповідно до його поділу на управлінський та фінансовий у ринковій економіці формується інформація для зовнішніх і внутрішніх користувачів. Відносно інформації для зовнішніх користувачів мета обліку полягає у формуванні інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та зміни у фінансовому положенні організації, корисної широкому колу зацікавлених користувачів при прийнятті рішень. Зацікавленими користувачами інформації вважаються юридичні та фізичні особи, які мають будь-які потреби в інформації про організацію і володіють достатніми знаннями та навичками для того, щоб зрозуміти, оцінити і використовувати цю інформацію.

Щодо інформації для внутрішніх користувачів, то для них мета обліку полягає у формуванні інформації, корисної керівництву підприємства для оцінки фінансового стану підприємства та прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

В основі формування потоку інформації, необхідної для проведення фінансового аналізу, оцінки фінансового стану підприємства, лежить ряд положень [7, с. 352]: визначення обсягів та характеру необхідної інформації, шляхів її отримання; єдина інформаційна база даних, які надходять з різних джерел обліку; об'єктивність відображення в фінансовому обліку і звітності господарюючого суб'єкта всіх операцій; відсутність дублювання одержуваної інформації; виділення первинної інформації з визначенням ключових аналітичних показників; своєчасність і швидкість отримання інформації, яка досягається за рахунок автоматизації; можливе обмеження обсягу залучених для аналізу даних, раціональне їх використання.

Кожен елемент інформаційної бази важливий при проведенні оцінки фінансового стану, а основою для розрахунку системи показників, що характеризують фінансовий стан підприємства, залишаються дані фінансової та статистичної звітності.

Всі господарючі суб'єкти, що провадять свою діяльність в Україні, зобов'язані складати фінансову звітність, яку у вітчизняній практиці відповідно до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» складають: баланс (звіт про фінансовий стан), звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід), звіт про рух грошових коштів, звіт про власний капітал і примітки до фінансової звітності [4]. Цей перелік можна доповнити текстом аудиторського висновку, що підтверджує достовірність звітності господарюючого суб'єкта.

Дані фінансової звітності повинні бути якісними, що досягається за умови нейтральності інформації, тобто виключення одностороннього задоволення інтересів однієї групи користувачів перед іншою. Фінансова звітність суб'єкта повинна включати показники роботи всіх його підрозділів мінімум за два роки (звітний і попередній), що між собою мають бути співрозмірними. Якщо показники за період, що передує звітному, непорівнянні з даними за звітний період, то вони коригуються виходячи з правил, які визначені нормативними документами, а кожне коригування повинно бути розкрито в примітках до фінансової звітності.

Якщо господарючі суб'єкти мають відокремлені підрозділи, то вони складають зведену звітність з урахуванням даних по своїх філіях і дочірніх товариствах, визначають обсяг надання ними необхідних даних у звітності. Для забезпечення достовірності даних фінансового обліку і звітності слід регулярно проводити інвентаризацію майна, господарських і фінансових зобов'язань, що дає змогу якісно визначити реальний фінансовий стан.

Фінансовий стан суб'єкта насамперед виражається в співвідношенні структури його активів і пасивів. Основним завданням аналізу стану господарюючого суб'єкта є оцінка його майнового

стану, фінансової стійкості, визначення причин її зміни, вироблення рекомендацій щодо зростання, ліквідності і платоспроможності, а також – рентабельності та ділової активності. Ці завдання досягаються дослідженнями динаміки абсолютних і відносних фінансових показників.

Головним джерелом інформації для визначення коефіцієнтів фінансового стану підприємства є його баланс. Термін «баланс» (рівновага) прийнятий для позначення системи інтегральних показників, які характеризують джерела формування і напрями їх використання за певний період.

У процесі господарської діяльності суб'єкта відбуваються постійні зміни в матеріальних засобах і джерелах їх формування. Все це повинно знайти відображення в динаміці статей фінансової звітності. При оцінці стійкості фінансового стану на короткостроковий період можна використовувати показники задовільності структури балансу, забезпеченості власними ресурсами і здатності до відновлення платоспроможності. При характеристиці платоспроможності і ліквідності слід звернути увагу на наявність грошових коштів на банківських рахунках і в касі суб'єкта, збитки, дебіторську і кредиторську заборгованість, терміни погашення кредитів і позик, повноту перерахування податків [1, с. 9].

Для того, щоб дати оцінку стійкості фінансового стану підприємства на довгострокову перспективу, слід відобразити структуру джерел фінансування інвестицій, ступінь залежності суб'єкта від зовнішніх інвесторів і кредиторів, а також привести динаміку інвестицій за попередні роки і на перспективу з визначенням їх ефективності [5, с. 154].

У ринковій економіці всі суб'єкти господарювання зацікавлені отримувати повну та відкриту інформацію про дії одне одного. Ринкові відносини породжують зацікавленість позичальників і кредиторів, емітентів і інвесторів, банків і вкладників, директорів і акціонерів, держави у прозорій фінансовій звітності, де можна виявити ефективність рішень і визначити відповідальність тих, хто їх приймає.

Глобалізація господарського життя та відкритість більшості економік світу зумовлюють необхідність встановлення загальновизнаних правил відображення фінансових операцій та господарських фактів у бухгалтерському обліку і звітності, що можливо реалізувати з використанням міжнародних стандартів бухгалтерського обліку і фінансової звітності.

Особливу актуальність вона має для господарських товариств, акції та інші цінні папери яких обертаються на фондовому ринку (або, враховуючи нерозвиненість цього ринку в Україні, потенційно можуть обертатися), які поряд з фінансовою звітністю сформовані відповідно до Н(П)СБО 1, складають і річну звітність, розроблену на підставі вимог міжнародних стандартів фінансової звітності, яку вони надають організаторам торгів

на фондовому ринку, інвесторам, іншим зацікавленим особам.

Кожна фондова біржа встановлює свої правила і вимоги до емітентів і учасникам торгів щодо наданих ними даних про власний фінансовий стан. Базовий набір стандартів використовується замість їх національних аналогів при підготовці звітності в тому випадку, якщо суб'єкт хоче потрапити в лістинг на міжнародній фондовій біржі, адже оцінка його фінансового стану повинна бути проведена на основі міжнародних стандартів.

Більшість країн у сучасних умовах або безпосередньо застосовують МСФЗ, або їхні національні стандарти ґрунтуються на МСФЗ (табл. 1).

Враховуючи, що НП(С)БО складені на основі міжнародних стандартів, фінансова звітність, прийнята сьогодні в Україні, за структурою все ж має деякі відмінності від звітності, прийнятої в країнах з розвинутою економікою, що ускладнює та дещо знижує якість оцінки фінансового стану через наступні фактори:

- у річному звіті великої компанії країн з розвинутою ринковою економікою найчастіше зустрічаються три види звітності: консолідована звітність, звітність материнської компанії і звітність, підготовлена відповідно до міжнародних облікових стандартів (відмінність останньої найчастіше визначається особливостями оподаткування певної країни);

- в економічно розвинених країнах немає поняття позабалансових рахунків. Активи, що зна-

ходяться на таких рахунках (при трансформації балансу), повинні бути рознесені по відповідних балансових статтях;

- склад статей балансу підприємств країн з розвинутою економікою найчастіше не регламентований, немає кодів статей і єдиних найменувань; у балансі цих підприємств передбачена інша послідовність розділів і статей, зокрема актив побудований по спадаючій ліквідності, а пасив – по зростанню терміну погашення зобов'язань;

- фінансова звітність завжди доповнюється аналітичними поясненнями, які подаються в довільній формі. З огляду на те, що кількість аналітичних коефіцієнтів вимірюється десятками, а алгоритми їх обчислення неоднозначні, деякі компанії вважають за краще приводити розрахунки основних показників в окремому розділі з вказуванням відповідної методології. Основні якісні характеристики МСФЗ та національних стандартів наведено в табл. 2.

Більшість вимог, що зустрічаються в міжнародних стандартах, так чи інакше закріплені і в національному законодавстві, однак існують складнощі з реалізацією задекларованих принципів на практиці. Практичне застосування вимог щодо розкриття інформації у фінансовій звітності надає можливість її користувачам аналізувати та об'єктивно оцінювати фінансово-економічний стан суб'єкта.

Фінансову звітність господарюючого суб'єкта, яка надається відповідно до стандартів МСФЗ,

Таблиця 1

Застосування МСФЗ у різних країнах

№ з/п	Застосування МСФЗ та їх узгодження з національними стандартами	Країна
1.	МСФЗ використовуються як національні стандарти з додатковими поясненнями	Хорватія, Кіпр, Кувейт, Латвія, Мальта, Оман, Пакистан, Вірменія, Грузія, Гондурас, Румунія, Панама, Гаїті, Еквадор, Македонія, Непал, Домініканська Республіка, Киргизстан
2.	МСФЗ використовуються як національні стандарти, але останні розробляються для об'єктів, що не охоплені МСФЗ	Малайзія, Папуа, Нова Гвінея
3.	МСФЗ використовуються як національні стандарти, але в деяких випадках можуть бути модифіковані для місцевих умов	Албанія, Бангладеш, Барбадос, Колумбія, Ямайка, Йорданія, Кенія, Польща, Судан, Свазіленд, Таїланд, Уругвай
4.	Національні стандарти розробляються окремо, але базуються на відповідних МСФЗ	Чилі, Іран, Філіппіни, Словенія, Туніс, Узбекистан, Китай, Болгарія, Молдова, Камбоджа, Сирія
5.	Національні стандарти розробляються окремо, але базуються на аналогічних МСФЗ в більшості випадків. Немає посилання на МСФЗ в національних стандартах, які можуть забезпечувати більший або менший вибір ніж МСФЗ	Бразилія, Чехія, Франція, Індія, Ірландія, Литва, Маврикій, Мексика, Намібія, Нідерланди, Норвегія, Португалія, Сінгапур, Словаччина, Швейцарія, Туреччина, Україна
6.	Те саме, що й п.5, але кожний стандарт включає положення, яке порівнює національний стандарт з відповідним МСФЗ	Австралія, Данія, Гонконг, Італія, Нова Зеландія, Швеція
7.	Національні стандарти розробляються окремо	Австрія, Бельгія, Канада, Фінляндія, Німеччина, Японія, Корея, Люксембург, Іспанія, Велика Британія, США, Росія
8.	Національних стандартів не існує. МСФЗ формально не прийнято, але звичайно використовуються	Ботсвана, Лесото

Джерело: систематизовано автором на основі [6]

можна охарактеризувати наступним чином. Стандарт МСФЗ 1 «Подання фінансової звітності» визначає загальні вимоги до розкриття інформації, містить правила щодо відповідності МСФЗ і застосовується до всіх фінансових звітів, сформованих відповідно до міжнародних стандартів [3].

Фінансова звітність готується фінансово-економічною службою суб'єкта, адже згідно МСФЗ 1 відповідальність за підготовку та надання звітності лежить на керівному органі компанії. У відповідності зі стандартами, фінансова звітність компанії повинна містити: бухгалтерський баланс, звіт про фінансові результати діяльності (звіт про прибутки і збитки), звіт про зміну грошових коштів, звіт про зміни в капіталі, пояснювальну записку та облікову політику.

Якісно підготовлена фінансова звітність дозволяє дізнатися, якими активами володіє компанія, які зобов'язання необхідно виконати, що дозволяє оцінити його фінансовий стан. Використовуючи дані

звітності, інвестори зможуть визначити напрями капіталовкладень; кредитори зможуть оцінити можливість компанії щодо погашення зобов'язань, а також – дохід, який можливо отримати; акціонери можуть спрогнозувати перспективи отримання дивідендів, а співробітники компанії – можливості щодо підвищення оплати праці. Держава також використовує дані звітності для розробки внутрішньої фінансової і податкової політики, а також – для складання державного бюджету.

Згідно МСФЗ 1 «Подання фінансової звітності» основою організації обліку на підприємстві є облікова політика господарюючого суб'єкта, яка розкриває основні облікові підходи, методи оцінки та порядок визнання активів і зобов'язань, прийнятих в обліковій практиці господарюючого суб'єкта. У пояснювальній записці, згідно з МСФЗ 1, вказується вся необхідна користувачам інформація, яка не наведена в самому фінансовому звіті, описується характер діяльності компанії, деталізу-

Таблиця 2

Основні якісні характеристики МСФЗ та НП(С)БО

МСФЗ	НП(С)БО	Примітка
1. Якісні характеристики фінансової звітності		
Зрозумілість	Дохідливість і зрозумілість	Інформація, яка надається у фінансовій звітності, повинна бути дохідлива і зрозуміла її користувачам за умови, що вони мають достатні знання та зацікавлені у сприйнятті цієї інформації.
Доцільність	Доречність	Фінансова звітність повинна містити лише доречну інформацію, яка впливає на прийняття рішень користувачами, дає змогу вчасно оцінити минулі, теперішні та майбутні події, підтвердити та скоригувати їхні оцінки, зроблені у минулому.
Зміст	Зміст	Суттєвих відмінностей немає
Надійність	Достовірність	Інформація, наведена у фінансовій звітності, є достовірною, якщо вона не містить помилок та перекручень, які здатні вплинути на рішення користувачів звітності.
Правдиве представлення		
Пріоритет змісту над формою	Превалювання сутності над формою	Суттєвих відмінностей немає
Нейтральності	Автономність підприємства	Кожне підприємство розглядається як юридична особа, що відокремлена від власників; тому особисте майно і зобов'язання власників не повинні відображатись у фінансовій звітності підприємства;
Обачності	Обачність	Суттєвих відмінностей немає
Повнота	Повне висвітлення	Фінансова звітність повинна містити всю інформацію про фактичні та потенційні наслідки операцій та подій, яка може вплинути на рішення, що приймаються на її основі
Зіставність	Зіставність	Суттєвих відмінностей немає
Своєчасність	Періодичність	Припускає розподіл діяльності підприємства на певні періоди з метою складання фінансової звітності
–	Історична (фактична) собівартість	Визначає пріоритет оцінки активів, виходячи з витрат на їх виробництво та придбання.
–	Безперервність діяльності	Передбачає оцінку активів і зобов'язань підприємства, виходячи з припущення, що його діяльність триватиме далі
–	Єдиний грошовий вимірник	Передбачає вимірювання та узагальнення всіх операцій підприємства у його фінансовій звітності в єдиній грошовій одиниці.
Баланс між доходами і витратами	Нарахування та відповідність доходів і витрат	Для визначення фінансового результату звітного періоду слід порівняти доходи звітного періоду з витратами, які були здійснені для отримання цих доходів. При цьому доходи і витрати відображаються в обліку і звітності у момент їх виникнення, незалежно від часу надходження і сплати грошей. Сформульоване як вимога.

Джерело: складено автором

ються окремі статті звітів, вказуються коефіцієнти, індекси курсів валют, методи, які були використані при складанні звітності та відображаються всі коригування і зміни облікової політики (пояснюються причини таких змін, суми коригувань, метод коригування) [9, с. 107].

Недотримання вимог МСФЗ можливе тільки в тому випадку, коли є достатні підстави вважати, що їх виконання спотворить реальні показники діяльності господарюючого суб'єкта, але в такому випадку відхилення від стандартів МСФЗ необхідно обґрунтувати і описати в примітках до фінансової звітності.

У національній системі обліку форма балансу закріплена законодавчо, в системі міжнародних стандартів фінансової звітності – ні. Бухгалтерський баланс за МСФЗ має вигляд горизонтального або вертикального звіту, в якому назви статей і розділів балансу можуть відрізнятися в залежності від структури побудови балансу, а статті групуються на економічні блоки [8, с. 541].

Мінімальна інформація, яку слід показати, – основні засоби, нематеріальні та фінансові активи, інвестиції, грошові кошти, дебіторська і кредиторська заборгованість, запаси, податкові зобов'язання, резерви, капітал, довгострокові зобов'язання і так далі. Наскільки детально будуть відображені дані бухгалтерського обліку у фінансовій звітності залежить від самого господарюючого суб'єкта та від рівня значущості економічних показників.

Висновки з проведеного дослідження. Оскільки національні особливості ведення бізнесу можуть істотно відрізнятися від країн і регіонів, а фінансова звітність при цьому є чи не єдиним доступним і достовірним джерелом інформації, необхідність встановлення загальних правил в її формуванні та трактуванні є базовою передумовою розвитку національної економіки.

Досліджені розбіжності національної і міжнародної систем форсування та подання фінансової звітності носять досить серйозний характер для визначення реального фінансового стану підприємства, тому уніфікація принципів ведення обліку та складання звітності досягається шляхом впровадження міжнародних стандартів обліку та звітності.

Подібна гармонізація необхідна для топ-менеджерів, бухгалтерів, фінансистів, аналітиків, інвесторів тощо. Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку і фінансової звітності побудовані з урахуванням того, що сфери діяльності представників фінансової і бухгалтерської професій у сучасній економіці все більше переплітаються, що знаходить своє відображення в спільному

регулюванні фінансових потоків, тому вони носять більше фінансовий, аніж бухгалтерський зміст.

Для того, щоб інформація, надана у фінансовій звітності, дійсно відображала реальний фінансовий стан підприємства, необхідно дотримуватися єдиних правил її ведення, що забезпечить необхідну прозорість звітних даних, їх розуміння і однакове трактування всіма фінансовими аналітиками.

Незважаючи на значну подібність, інформаційні бази для оцінки фінансового стану за національними і міжнародним стандартам істотно розрізняються. Це пояснюється тим, що національні стандарти ставлять до якості інформації в основному декларативні вимоги, а в міжнародних стандартах використовуються кращий світовий досвід складання звітності, що значно полегшує оцінку фінансового стану і підвищує якість аналітичної інформації.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Безверхий К. Фінансова звітність за МСФЗ: міфологія від Мінфіну / К. Безверхий // Бухгалтерський облік і аудит. – 2013. – № 2. – С. 8-11.
2. Жук В.М. Бухгалтерський облік: шляхи вирішення практики і науки: [монографія] / В.М. Жук. – К.: ННЦ «Інститут аграрної економіки», 2012. – 454 с.
3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1 «Подання фінансової звітності» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/file/link/320282/file/IAS%200_1.pdf
4. Про затвердження Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності»: Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
5. Райковська І.П. Проблеми застосування методик аналізу фінансового стану діяльності промислових підприємств / І.П. Райковська // Вісник ЖДТУ [Текст]. – 2009. – № 3(49). – С. 154-158.
6. Триумфальна хода МСФЗ: звіт про поточні успіхи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gaap.in.ua/archives/2339>.
7. Шеверя Я.В. Методи аналізу та прийняття рішень на підставі фінансових звітів, які складені за міжнародними стандартами бухгалтерського обліку / Я.В. Шеверя // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2007. – Спец. вип. 22, Ч. II. – С. 351-357. – (Серія Економіка).
8. Brigham E.F. Fundamentals of Financial Management / Eugene F. Brigham, Joel F. Houston. – Cengage Learning, 2009. – 752 p.
9. Fred P. Fundamentals of Financial Accounting / Phillips Fred, Robert Libby, Patricia Libby. – McGraw-Hill Ryerson, Limited, 2012. – 768 p.